

ادامه از صفحه ۶

شکاف داخلی را کم کنیم

وقتی وارد ایران شدند، ایران آنها را سوار اتوبوس کرد، همسران و بچه‌هاشان را به سفارت‌های کشورهای عربی تحویل داد که آنها را به مقاصد دیگری بردند. چند نفری هم ماندند. از سال ۲۰۰۱ تا الان آمریکا به دنبال این است که ببیند آنها چه کسانی بودند و چه اطلاعاتی داشتند. اگر کشوری این‌قدر صبور است و برخورد مسلط است که چیزی نگوید، بدانید که دست بالا را دارد. درباره مسائل منطقه‌ای، شورای عالی امنیت باید نظر بدهد ولی می‌شود در بقیه موارد هم مذاکره کرد و دید که آنها چه می‌گویند.
✎ مذاکره بر سر مسائل موشکی در شرایط فعلی را چطور می‌بینید؟

درباره موضوع موشکی، مذاکره با این مضمون که شما حق دارید چه داشته و چه نداشته باشید را هیچ کسی قبول نمی‌کند اما آیا ایران نمی‌تواند بگوید من موشک‌هایی با برد بالای دوهزار کیلومتر دارم، دانش این کار را دارم ولی مایل نیستم که بیشتر از این تولید کنم؟

✎ نمی‌خواهم از دو ضلع دیگر موضوع یعنی چین و روسیه غافل شوم. چین یک‌سر کیسائل اقتصادی با آمریکا دارد و البته مبنای همکاری. از سوی دیگر عضو برجام هم هست. می‌توان با چین به این همکاری ادامه داد؟

مازاد تجاری چین با آمریکا خیلی زیاد است و در مذاکرات اخیر قول دادند که ۱۵۰ میلیارد دلار از آن کم کنند. هرچقدر اقتصاد در دنیا مهم باشد، باز سیاست است که اقتصاد را می‌چرخاند. در مورد چینی‌ها ما بیشتر از این باید کار کنیم. البته حدس می‌زنم که چینی‌ها درباره همه مسائل بین‌المللی خودشان خوب مذاکره نمی‌کنند. مسائل آنها با ما متفاوت است. مثل مسئله شبه‌جزیره و دریای جنوبی چین. ولی با همه این حرف‌ها دیپلماسی می‌تواند فعال‌تر شود. حداقل در پروژه‌های مربوط به کریدورهای یک کمربند یک جاده و مسائل مربوط به نفت و گاز. باید به فکر خط لوله بزرگ گاز از کشور به چین نیز باشیم.

✎ در این شرایط چین به اندازه باقی شرکا بایدند برجام می‌ماند؟

بله. شما ببینید از سال ۲۰۰۳ چینی‌ها دارند ما کار می‌کنند و حتما در این سال‌های لابی‌های آمریکایی، عربی و یهودی به آنها پیشنهاد می‌دادند که در قبال چیزهایی با ایران همکاری نکنند.

✎ روسیه چطور؟ مسکو با خروج ترامپ از برجام، نقش کلانی یافته و به‌نوعی کانون رایزنی اروپایی‌ها شده است. از سوی دیگر همکاری ایران و روسیه بر سر سوریه، می‌تواند استخوان لای زخم برجام باشد. روسیه با اروپا و آمریکا هم مشکلاتی دارد. این احتمال چقدر جدی است که روسیه بر سر برجام و منافع ایران، شرط‌بندی کند و علیه ما با دیگران متحد شود؟

هر چیزی در عالم سیاست ممکن است. من سال ۱۹۸۰ برای اولین‌بار به اتحاد جماهیر شوروی رفتم. از آن زمان تا به حال، روسیه خیلی تغییر کرده و دیگر اتحاد شوروی نیست. روسیه بعد از فروپاشی شوروی در دوره‌ای به سمت آمریکا و اروپا گرایش پیدا کرد و ظهور آقای پوتین عکس‌العملی به آن سیاست‌ها بود، چون غربی‌ها هیچ کار برای روسیه نکردند و روسیه به‌شدت ضعیف شده بود. روسیه فعلی یک روسیه جدید است. در اوکراین عکس‌العمل اروپایی‌ها و آمریکایی‌ها را دیده و در سوریه عکس‌العمل ترکیه و ناتو را تجربه کرده است. در جاهای مختلف در بازار نفت و گاز مانند شرق آسیا و اروپا و قطب شمال کار می‌کند. با آلمان همکاری‌های کاری دارد و با چین و ژاپن روابط خیلی نزدیک شده و با وجود اختلافاتش با ژاپن کار می‌کند. به نظر این یک روسیه جدید است که ما باید آن را بیشتر بشناسیم و با نخبگانش کار کنیم. از طرفی روسیه هم دیده که ایران همانی است که گفته بوده و عموماً به کارهای متعهد است. به این دلیل که رهبران کشور ما نسبت به روسیه و حفظ روابط با این کشور خیلی زحمت کشیدند. اگرچه در دورانی در داخل کشور جریان‌ات ضدروسی و زمان دیگری جریان‌های طرفدار روسیه به‌شدت در ایران فعال بودند، اما ما با روسیه به‌راحتی به اینجا نرسیدیم. همه فکر می‌کنند روسیه گفته ایران باید از سوریه بیرون برود، اما این همان جریان رسانه‌ای است و متأسفانه ما در کشورمان رسانه‌های قوی نداریم و آمریکایی‌ها می‌توانند حتی روی رابطه دو کشور ایران و روسیه تأثیر بگذارند و در انتقال صحبت‌های پوتین به جهان تغییر کوچکی بدهند. در صورتی که ما اصلاً درباره ایران صحبت نکرده و درباره خروج نیروهای غیرقانونی صحبت کرده است. من فکر می‌کنم رهبران کشور ما می‌دانند با چه کشوری باید تا چه اندازه‌ای کار و چه حدودی را رعایت کرد. این کار دارد انجام می‌شود و با روسیه اشتراک‌نظر زیادی داریم و اختلاف‌نظر هم در جاهایی هست؛ مثلاً در رژیم حقوقی دریای خزر که به صراحت بارها به لاوروف گفته شده و او می‌داند، اما این را بگویم که روسیه به ایران اعتماد دارد و این اعتماد در اثر سال‌ها فعالیت به دست آمده. ما در آسیای مرکزی با اینکه فعالیت داریم، اما هیچ‌جا نمی‌خواستیم که جا پای روسیه بگذاریم و جای آنها را بر کنیم. درحالی‌را به‌خاطر همین مسئله روسیه با ترکیه دچار اختلاف شد. در جاهای دیگر مثل بازار نفت و گاز هم با هم همکاری می‌کنیم. نمی‌خواهم بگویم روسیه کشوری ایده‌آل است، ولی در این وضعیتی که در کاج سفید و آمریکا و وضعیت یارکشی‌ای که آمریکا با عربستان و اسرائیل دارد باید با روسیه کار کنیم.

politics@sharghdaily.ir

شرق:علاقه خاصی به استفاده از راهپیمایی روز قدس برای شعاردادن علیه برخی شخصیت‌های سیاسی دارند. گویی حاشیه امنی برای عده قلیلی فراهم است تا علیه برخی سیاستپون خاص و نه البته همه، شعار دهند. شعار محوری‌شان هم «مرگ بر منافق» است. سال ۸۸ علیه رئیس دولت اصلاحات شعار دادند.

سال ۹۱ علیه هاشمی‌رفسنجانی، سال ۹۶ علیه حسن روحانی، اسحاق جهانگیری و علی مطهری و امسال هم علیه علی‌اکبر صالحی.

فیلم‌های منتشرشده از راهپیمایی روز قدس امسال حاکی از این است که عده‌ای با دیدن صالحی، رئیس سازمان انرژی اتمی شروع به سردادن شعارهای تندی از جمله «وطن‌فروش» و «مرگ بر منافق» کرده‌اند. در ایسن میان یکی از این افراد خطاب به صالحی گفت «والله بالله دروغ‌گویی» که این سخن با واکنش صالحی مواجه شد. رئیس سازمان انرژی اتمی در واکنشی صریح به فردی که او را «دروغگو» خطاب کرده بود، گفت «ادب داشته باش».

همین جماعت یا افرادی شبیه به آنها سال گذشته وقتی از کنار روحانی در راهپیمایی روز قدس رد می‌شدند، شعار مرگ بر منافق، مرگ بر فتنه‌گر، مرگ بر آخوند آمریکایی دادند. نه یک‌بار نه دوبار. بلکه دقایقی پشت‌سر و کنار روحانی راهپیمایی کردند و شعار دادند، گویا فراموش کرده بودند که برای حمایت از قدس و در اعتراض به اسرائیل به خیابان‌ها آمده بودند.

سال گذشته، علی مطهری هم در حاشیه راهپیمایی در حال گفت‌وگو با خبرنگاران بود که از پس‌زمینه تصویر پشت‌سر او صدای شعار مرگ بر فتنه‌گر و مرگ بر منافق شنیده می‌شد. «دوربین کمی که عقب‌تر می‌رود، یک نفر را روی ویلچر نشان می‌دهد که شعار می‌دهد و بقیه هم تکرار می‌کنند. روزنامه جمهوری اسلامی همان زمان نوشت:

«امروز مشاهده صحنه‌هایی از شعاردهی افراد سازمان‌یافته علیه آقای روحانی من را به یاد همین صحنه‌ها در زمان مرحوم هاشمی انداخت. همه اینها افرادی شناخته‌شده و قابل پیگرد هستند. خدا پایه‌گذاران این بدعت شوم که عاقبت گریبان خودشان را هم خواهد گرفت به راه راست هدایت کند... روحانی- بنی‌صدر... پیوندتان مبارک!!! این است گرمیادشت روز قدس؟».

روز قدس سال ۹۱ هنگامی که مرحوم هاشمی از خیابان استاد نجات‌اللهی وارد خیابان انقلاب شد، ناگهان جمعی با شعار «مرگ بر ضد ولایت فقیه» به استقبال آیت‌الله رفتند. گویی از قبل می‌دانستند هاشمی‌رفسنجانی از کدام خیابان وارد خیابان انقلاب می‌شود. به ادعای خبرگزاری فارس، هاشمی‌رفسنجانی با شعارهای مردم بدرقه و از مسیر راهپیمایی خارج می‌شود.

این در حالی است که به نوشته رسانه‌ها همان زمان محمود احمدی‌نژاد از خیابان ۱۲ فروردین

سیاست

توهین به رئیس سازمان انرژی اتمی در روز قدس واکنش برانگیز شد

حاشیه‌سازان همیشگی

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

فناوری هسته‌های کشور، به‌ویژه در سال‌های اخیر، انکارناپذیر است. بی‌تردید حتی اگر عده‌ای چشم در برابر حقیقت ببندند، آیندگان تلاش‌های این همکار خدوم و صبور دولت برای ایران را خواهند ستود و اجرشان نزد خداوند متعال و قدرشناسی‌شان توسط ملت شریف ایران محفوظ خواهد بود. امیدوارم آن‌ها که نظرات متفاوتی دارند، باور کنند که منطق، بهتر و کارسازتر از توهین است».

حسام‌الدین آشنا هم در صفحه توئیتر خود نوشت: «آگاهی از دستاوردهای غیرنظامی سازمان انرژی اتمی در دوران ۱۳۹۲–۱۴۰۰ کسانی را شرمند خواهد کرد که ناآگاهانه علیه رئیس آن شعار دادند و کسان دیگری را رسوا خواهد کرد که آگاهانه این طراخی را انجام دادند».

حمید بعیدی‌نژاد، سفیر ایران در انگلستان هم در توئیتر خود نوشت: «توهین به دکتر صالحی از سوی چند ناآگاه که از منافع ملی کشور خود هم آگاه نیستند، یک حادثه بسیار تلخ بود. دکتر صالحی را با هر معیاری بستنجیم یک قهرمان ملی است که در تمامی مقاطع کلیدی معاصر کشور نقش بسیار مهمی ایفا کرده است. این اقدام باید از سوی همگان بدون هیچ‌گونه ملاحظه‌ای محکوم شود».

سید علیرضا آوایی، وزیر دادگستری، هم در پاسخ به این سؤال که درباره رفتاری که نسبت به علی‌اکبر صالحی، رئیس سازمان انرژی اتمی، در راهپیمایی روز جهانی قدس صورت گرفت، چه نظری دارد، به ایسا گفت: در پاسخ به سؤال شما فقط می‌گویم که به‌یقین، پرتاب واژه‌های نتراشیده، موهن و زخم‌آور، به روی مردی دانشور، آراسته و آرام، منطقی و مؤمن –آن هم در ماه خدا– منکری است که اعلام قاطع برائت و بی‌زاری از آن خاستگاه شرعی، اخلاقی و قانونی دارد.

کیست که اندک بهره‌ای از آموزه‌های انسانی و دینی برده باشد و از شنیدن این خبر، متأسف و محزون نشود.

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار

بهار